

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 24.3.2009
COM(2009) 138 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

относно действието на Регламент (ЕО) № 358/2003 на Комисията за прилагане на член 81, параграф 3 от Договора за определени категории споразумения, решения и съгласувани практики в застрахователния сектор

{SEC(2009) 364}

1. ВЪВЕДЕНИЕ И КОНТЕКСТ НА ПРЕГЛЕДА

1. Регламент (ЕО) № 358/2003 на Комисията¹, който представлява Регламент за групово освобождаване от забрана в застрахователния сектор (РГО), прилага член 81, параграф 3 от Договора за ЕО (Договора)² към някои категории споразумения, решения и съгласувани практики в застрахователния сектор. Не по-късно от шест години след влизането в сила³ на РГО Европейската комисия (Комисията) е длъжна да представи на Европейския парламент и на Съвета настоящия доклад относно действието на РГО⁴.
2. Срокът на действие на РГО изтича на 31 март 2010 г. През 2008 г. Комисията направи преглед на действието на РГО през последните шест години въз основа на документ за консултация, както и въз основа на целици въпросници, изпратени на някои заинтересовани страни⁵. Прегледът беше извършен в сътрудничество с Европейската мрежа по конкуренция (ECN). В настоящия доклад са представени констатациите от прегледа и предложенията на Комисията за изменение на РГО. Той е придружен от по-дълъг и по-подробен работен документ на Комисията, като и двата са публикувани на уебсайта на ГД „Конкуренция“.
3. Следва да се отбележи, че докладът се ограничава с това да представи предварителните виждания на Комисията относно действието на Регламент ЕО № 358/2003 и по никакъв начин не предопределя крайното решение за резултата от прегледа. Докладът е една от стъпките в рамките на широкообхватен процес на консултации, към който всички заинтересовани страни бяха поканени да дадат своя принос.
4. От 1 май 2004 г. за застрахователния сектор, както и за повечето други сектори, се прилагат общоприложимите разпоредби на Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. (Регламент 1/2003) относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора. В Регламент 1/2003 се постановява, че споразумения⁶, които отговарят на условията в член 81, параграф 3, не са забранени, като за това не се изисква предварително решение. Предприятията и сдруженията сами трябва да преценят дали споразуменията, в които участват, са съвместими с член 81. Единици са секторите, които понастоящем се ползват със специален секторен

¹ Регламент (ЕО) № 358/2003 на Комисията от 27 февруари 2003 г. за прилагане на член 81, параграф 3 от Договора за определени категории споразумения, решения и съгласувани практики в застрахователния сектор (ОВ L 53, 28.2.2003 г.).

² Всички препратки към член 81 в настоящия документ се отнасят за член 81 от Договора за ЕО.
³ 1 април 2003 г.

⁴ Това изискване е посочено в член 8 от Регламент № 1534/91 на Съвета.

⁵ През април 2008 г. ГД „Конкуренция“ започна тримесечни консултации, като предвиди достатъчно дълъг срок за предоставяне на информация от заинтересованите страни. След края на консултациите Комисията изпрати допълнителни подробни въпросници конкретно до категориите заинтересовани страни, от които ѝ беше необходима допълнителна информация, по-специално малки застрахователи, пулове и федерации/сдружения на производители на устройства за сигурност.

⁶ В целия текст на настоящия документ терминът „споразумения“ означава споразумения, решения и съгласувани практики.

РГО, като има други сектори (като морския и въздушния транспорт), за които съответният РГО не беше подновен.

2. ОСНОВНИ КОНСТАТАЦИИ ОТ ПРЕГЛЕДА И АНАЛИЗА

5. Анализът на Комисията относно това дали РГО да бъде подновен или не разглежда 3 ключови въпроса във връзка с всяка от четирите категории споразумения, освободени от забрана по РГО, а именно:
- а) дали стопанските рискове или други въпроси в областта на застрахователния сектор правят този сектор по-специален и различен от други сектори по начин, като това води до засилена нужда от сътрудничество между застрахователите;
 - б) ако това е така, дали тази засилена нужда от сътрудничество налага съществуването на правен инструмент като РГО за защитата или за улесняването на това сътрудничество; и
 - в) ако това е така, кой е най-подходящият правен инструмент (т.е. дали това е настоящият РГО или по-уместно би било той да бъде частично подновен, да бъде подновен с изменения или да бъдат дадени насоки).

2.1 Съвместни изчисления, таблици и проучвания

6. При определени условия РГО (член 1, буква а)) освобождава от забрана споразумения, свързани със съвместното разработване и разпространение на i) изчисления на средните разходи за покриване на определен риск в миналото и ii) изчисления във връзка със застраховане, което включва елемент на капитализация, таблици за смъртността и таблици за заболяемостта и за честотата на злополуките и загубата на трудоспособност (таблици). РГО (член 1, буква б)) освобождава от забрана (при определени условия) и съвместното извършване на проучвания за вероятното въздействие на общи обстоятелства извън контрола на заинтересованите предприятия по отношение на честотата или мащабите на бъдещите обезщетения при настъпване на застрахователни събития при определен риск или определена категория рискове или по отношение на рентабилността на различни видове инвестиции, както и разпределението на резултатите от такива проучвания.
7. Стойността на застрахователните продукти не е известна в момента на договаряне на стойността и покрития риск. Изчисляването на риска е ключов въпрос при определянето на цената на всички застрахователни продукти, като това може да се счита за диференциращ фактор по отношение на други сектори, включително банковия сектор. Затова достъпът до статистически данни за минали периоди е от решаващо значение за техническото определяне на стойността на риска. В тази връзка данните, с които Комисията разполага, дават основание да се счита, че сътрудничеството в тази област е едновременно специфично за застрахователния сектор и необходимо за целите на определянето на стойността на риска.
8. Споразумения, увеличаващи броя на застрахователите, които потенциално могат да покрият даден риск, като цяло водят до по-голям пазарен достъп и

конкуренция. Фактът, че на застрахователите е разрешено да встъпят в сътрудничество по отношение на изчисляването на покритието на рискове може да даде възможност за навлизане на малки и средни фирми. По-голямата част от участниците в консултациите обърнаха внимание на нуждата от сътрудничество по този въпрос в сектора и го свързаха със съществуването на РГО.

9. Много застрахователи, както и някои надзорни органи и една федерация за управление на риска заявиха, че без РГО застрахователите не биха си сътрудничили по отношение на съвместни изчисления, таблици и проучвания и не биха предоставяли резултатите от сътрудничеството на по-малки или чужди застрахователи. Истината е, че някои големи застрахователи (които, според сдружения на застрахователи биха били в състояние да съберат необходимата информация сами или като привлекат един или двама други големи застрахователи) може и да нямат стимул да правят това. Съгласно РГО когато застрахователни дружества встъпят в такъв вид сътрудничество, трябва да предоставят по недискриминационен начин достъп до събраната информация на други застрахователни дружества. Посочено беше, че ако РГО не бъде подновен, застрахователите биха могли да си сътрудничат, за да възпрепятстват достъпа на по-малки или чужди застрахователни дружества до събраната информация с цел да стеснят пазара. Това би било в ущърб на по-малките/чужди застрахователи, които биха били възпрепятствани или демотивирани да навлязат на пазара. Известен брой участници в консултациите при прегледа, особено малки и средни застрахователи, заявиха, че те не биха били в състояние да навлязат на пазара без обмена на данни, улеснен от настоящото освобождаване от забрана. Има признаци също така, че колкото по-нов е пазарът, толкова по-важно е наличието на достъп до такива данни с цел новите участници да бъдат подпомогнати при точната оценка на риска.
10. Някои участници в консултациите отбелязаха, че съществуват алтернативи на това хоризонтално сътрудничество: в частност, ако застрахователите увеличат броя на служителите, занимаващи се с проучвания и развитие, които да извършват анализ на пазара, или ако правителствата/обществени организации събират и публикуват данни. Все пак фактите дават основание да се смята, че първата възможност не е ефективен начин за постигане на тази цел, а втората зависи от обществени органи, за които това може да не е приоритет.
11. Комисията счита, че следователно има основателни причини за защита и улесняване на сътрудничеството в тази област, и че настоящият РГО изглежда върши това ефективно. Освен това на този етап изглежда, че рискът (макар и малък) от евентуално ограничаване на това сътрудничество, насочено към насърчаване на конкуренцията, следва да бъде избегнат. Комисията все още не е решила дали да измени структурата или дефиницията на настоящото освобождаване от забрана, и дали ако заключението е, че е необходимо подновяване, то следва да бъде цялостно или частично. Това ще зависи от допълнителните данни, които Комисията може да получи, и от задълбочения и специфичен анализ на всички налични данни и информация.

2.2 Условия на застраховане

12. РГО освобождава от забрана (при определени условия) съвместното разработване и разпространение на незадължителни условия на застраховане (УЗ) за пряко застраховане и незадължителни модели на печалбите.
13. По време на прегледа няколко застрахователи и сдружения на застрахователи заявиха, че сътрудничеството за разработване на УЗ гарантира, че направените от застрахователите разходи и произтичащите от това премии, които те начисляват на своите клиенти, са ниски. Те заявиха, че без РГО разходите на застрахователите биха се повишили вследствие на необходимостта от по-голямо усилие за съгласуване на формулировки в полиците, отчасти поради липсата на отправна точка, по която има съгласие.
14. Комисията споделя виждането, че в много случаи УЗ може да доведе до положителни ефекти за конкуренцията и потребителите. Все пак въпросът при този преглед е преди всичко дали тази категория споразумения е специфична за застрахователния сектор. Отговорът на този въпрос, изглежда, е, че сложните от техническа и правна гледна точка споразумения в бързо променяща се правна среда са често срещано явление в редица сектори. В някои такива сектори УЗ се използват, без да е налице РГО. В банковия сектор, например, до който службите на Комисията също изпратиха въпросници, в редица държави-членки УЗ се договарят между банките за услуги като парични преводи, издаване на карти, използване на АТМ устройства, условия по сметките, кредитни споразумения и плащания. Освен това представители на банковия сектор твърдят, че той не се нуждае от законодателна рамка (като РГО), която да определя условия на застраховане, и че липсата на такава рамка не създава никакви осезаеми трудности за банките.
15. По време на прегледа от Комисията някои от участниците в консултациите заявиха, че правната несигурност, която неподновяването на РГО би породило, би довела до намаляване на сътрудничеството поради страх от риска, че това може да бъде оспорено от Комисията или националните органи по конкуренцията. По-нататък се твърди, че неподновяването би означавало извършване на индивидуална оценка, която отнема време и е скъпа, особено за по-малките застрахователи, които ще прехвърлят разходите към притежателите на полици. Все пак дори при настоящия режим трябва да се извърши внимателна правна оценка на съответствието на УЗ с РГО. В допълнение, тези условия на застраховане са определени в някои национални актове, като това води до по-малка нужда от сътрудничество. Освен това има случаи, при които националният регулатор (например FSA в Обединеното кралство) е поставил пред участниците на пазара условието да постигнат сигурност на договорите, уточнявайки, че ще въведе нови правила, ако пазарът не се развие сам. Много национални сдружения също участват в УЗ от известно време, което е в подкрепа на виждането, че е малко вероятно договарянето на УЗ да не продължи при липса на РГО, особено като се има предвид, че в много случаи УЗ съответстват на член 81, параграф 1 и на критериите за освобождаване от забрана в член 81, параграф 3.
16. В заключение сътрудничеството по отношение на УЗ не изглежда специфично за застрахователния сектор и като такова не налага непременно РГО специално

за сектора. Освен това не изглежда да има значителен риск от по-ограничено сътрудничество или липса на такова в случай на неподновяване на РГО. Все пак, в случай на неподновяване Комисията може да предвиди допълнителни насоки.

2.3 Съвместно покриване на определени видове рискове (пулове)

17. РГО освобождава от забрана⁷ създаването и действието на пулове за съ(пре)застраховане за съвместно покриване на нови рискове⁸, а при известни условия и пулове за съ(пре)застраховане за съвместно покриване на рискове, които не са нови. РГО се основава на презумпцията, че всеки такъв пул може да е свързан с ограничаване на конкуренцията, и в тази връзка е уместно да бъдат зададени обстоятелствата (прагове за пазарен дял⁹ и други условия¹⁰), при които такива групи могат да се възползват от освобождаване от забрана по член 81, параграф 3.
18. Комисията е съгласна с участниците в консултациите, че споделянето на определени видове рискове (като ядрени рискове, рискове от тероризъм и рискове, свързани с околната среда), за които застрахователни компании поотделно не желаят или не могат да предоставят цялостна застраховка, е решаващо за гарантиране на това, че всички такива рискове могат да бъдат покрити. Това отличава застрахователния сектор от други сектори и води след себе си по-голяма нужда от сътрудничество. Що се отнася до това дали е необходим специфичен правен инструмент като РГО, който да обхване тази форма на сътрудничество, в резултат от прегледа Комисията констатира следното:
19. На първо място, необходима е съгласуваност при изчисляването на пазарни дялове, извършвано понастоящем чрез отчитане на застрахователните продукти, вписани в пула от участващите дружества или от тяхно име. Това означава, че оборотите, постигнати от участващите дружества извън пула за съ(пре)застраховане на съответния пазар, не следва да бъдат отчитани, което не съответства на други общи и специфични за дадени сектори правила за конкуренция, свързани с оценката на хоризонталното сътрудничество. Прилагането на правила за изчисляване на пазарни дялове в застрахователния сектор, които са различни от тези, прилагани за други сектори, би довело до преференциално третиране на застрахователния сектор. На този етап няма основания за поддържане на това преференциално третиране в сравнение с други сектори. Това ще бъде взето предвид, ако настоящото освобождаване от забрана бъде подновено.
20. На второ място, много пулове за съ(пре)застраховане, действащи понастоящем на пазара, всъщност не са обхванати от РГО по ред причини и в този смисъл подновяването или неподновяването на РГО не би следвало да се отрази на

⁷ За три години от датата на първоначалното създаване на групата без оглед на пазарния дял на групата.

⁸ Определени в член 2, параграф 7 от РГО.

⁹ Член 7, параграф 2, букви а) и б): над 20 % от съответния пазар на съзастраховане и над 25 % от този на съпрезастраховане.

¹⁰ Член 8 от РГО.

тяхната правна оценка. Истината е, че за някои пулове не е необходим РГО за гарантиране на „защитена зона“, тъй като те поначало не създават ограничения за конкуренцията. Може да се приеме, че пуловете не противоречат на конкуренцията независимо от това колко голям е техният пазарен дял доколкото обединяването в пулове е необходимо, за да позволи на техните членове да осигурят вид застраховка, която едно застрахователно дружество не би могло да осигури самостоятелно. Отговорите, получени при прегледа, показват, че много пулове не разглеждат тази възможност в своите правни анализи и погрешно защитават тезата, че РГО им е необходим за правна сигурност, макар че всъщност вероятно ще останат извън неговия обхват. Други пулове, които могат да бъдат заместени от два или повече застрахователни субекта и могат да създадат ограничения за конкуренцията, може също да се окажат извън обхвата на РГО, но по различни причини: те надхвърлят праговете за пазарен дял на РГО и/или не отговарят на всички условия, формуирани в член 8 от РГО. Все пак неподновяването на РГО може да се отрази на някои пулове, които отговарят на праговете за пазарен дял на РГО и на други условия в него.

21. На трето място, много застрахователи неправилно използват освобождаването от забрана за пулове като „общо“ освобождаване от забрана, без да извършат внимателна правна оценка на това дали пуловете съответстват на РГО. Необходимо е например внимателно да се определят съответният продукт и географски пазар, като определянето на пазара е необходимо условие за оценка на съвместимостта с праговете за пазарен дял¹¹. Отговорите, получени по време на консултациите, показват висока степен на несигурност по отношение на определянето на съответните пазари. Въпреки че много участници в консултациите подчертават, че РГО следва да разясни понятието „съответен пазар“, нито РГО, нито друг правен инструмент може да даде определение на съответния пазар, който е предмет на индивидуална оценка от страна на пуловете. Известието на Комисията относно определянето на съответния пазар¹² и съответните решения на Комисията и писмата за подкрепа в застрахователния сектор могат да бъдат използвани като насоки при определянето от страна на пуловете на съответния пазар, в който извършват дейност.
22. В този смисъл Комисията счита, че пуловете са специфични за застрахователния сектор и освен това изглежда, че има известен риск от липса на сътрудничество в тази област, ако РГО не бъде подновен. Рискът от липса на сътрудничество може да не е съществен, но Комисията счита, че може да е уместно в РГО да се запази освобождаването от забрана за пулове. Ако обаче Комисията поднови настоящото освобождаване от забрана, главата, посветена на пуловете, ще бъде съществено преработена с цел да се гарантира съгласуваност с други законодателни актове — общи и специфични за дадени сектори и да бъдат отразени мненията, получени по време на прегледа. Освен това Комисията ще подчертае в съобщение нуждата от внимателна индивидуална правна самооценка във всеки отделен случай.

¹¹ Беше изразено и опасение относно определението на термина „нови рискове“.
¹² ОВ С 372, 9.12.1997 г., стр. 5.

2.4 Устройства за сигурност

23. РГО обхваща i) технически спецификации, правила или кодекси за поведение във връзка с устройства за сигурност и процедури за оценка и одобряване на тяхното съответствие с тези стандарти; както и ii) технически спецификации, правила или кодекси за поведение при монтажа и поддръжката на устройства за сигурност и процедури за оценка и одобряване на съответствието на предприятията, които извършват монтажа или поддръжката на устройства за сигурност, с тези стандарти. РГО обхваща тези споразумения дотолкова, доколкото не съществува хармонизация на равнище ЕС и те отговарят на другите условия, посочени в член 9 от РГО.
24. Както също беше заявено от участниците в прегледа, Комисията счита, че в застрахователния сектор са налице общи интереси по отношение на сътрудничеството в областта на устройствата за сигурност, тъй като застрахователите активно търсят начини да помогнат на клиентите да ограничат своето излагане на покрития риск. Все пак споразуменията по отношение на техническите спецификации за устройствата за сигурност и тяхното монтиране попадат в общата област на определянето на стандарти, която не е присъща единствено на застрахователния сектор. В тази връзка Комисията има съмнения относно това дали за улесняване на това сътрудничество е необходим РГО.
25. На първо място, Комисията разгледа възможността производители на устройства за сигурност и дружества, извършващи услуги по монтаж и поддръжка, да не спазват техническите спецификации и общоприетите от застрахователите оценки на съответствието и по тази причина да бъдат изключени от пазара, тъй като потребителите не могат да получат застраховка за такива продукти. Някои от отговорите потвърдиха тези опасения, посочени вече в проучването в сектора на бизнес застраховането. Потребителите трябва да отговорят на условията за застраховане, като докажат, че използват одобрени устройства за сигурност за постигане на приемливо ниво на защита, както това е определено от застрахователните сдружения. Трудности се появяват, когато потребителите желаят да преминат към доставчици на устройства за сигурност, които не отговарят на стандартите. Изглежда също така, че РГО насърчава *de facto* приемането на основни европейски стандарти за индустрията, които могат да бъдат пречка за свободното движение на стоки и услуги. В повечето държави-членки застрахователните дружества, организирани обикновено в рамките на национални сдружения, приемат монтаж и услуги единствено от страна на регионални или национални „одобрени“ доставчици, които използват „одобрени“ устройства. Освен това високите разходи за многократно тестване и многократно сертифициране са съществена пречка пред търговията с нови и иновативни продукти на пазара на ЕС.
26. Въпреки че нормите в Договора относно свободното движение на стоки не са приложими към частни предприятия и към сдружения на частни предприятия, споразуменията, чиито предмет или ефектът от които е разделяне на общия пазар по национални граници, са сочени от установената съдебна практика в някои случаи като противоречащи на конкуренцията и на член 81, параграф 1. Освен това разпоредбите на член 39 (свободно движение на работници), член

43 (свобода на установяване) и член 49 (свободно предоставяне на услуги) от Договора за ЕО са задължителни не само за държавите-членки, но и за частни субекти¹³. Премахването на пречките между държавите-членки пред свободното движение на хора би било накърнено, ако премахването на държавните бариери бъде заместено с пречки, създавани от сдружения или организации, които не са предмет на публичното право¹⁴.

27. На второ място, другите възможности за евентуални споразумения в рамките на РГО са съществено ограничени или премахнати, тъй като понастоящем хармонизирането на равнище ЕС е значително и нараства. Например около 90 хармонизирани стандарта на ЕС (или технически спецификации) за автоматични пожароизвестителни системи и стационарни противопожарни инсталации вече бяха публикувани в Официален вестник на Европейския съюз, а поне още 30 хармонизирани стандарта на ЕС в момента се разработват за категории строителни продукти.
28. На трето място, Комисията винаги е защитавала позицията, че процесът на определяне на стандарти следва да бъде отворен за всички заинтересовани участници от индустрията, а резултатите да са достъпни при справедливи, разумни и недискриминационни условия¹⁵. Прегледът показва, че в много случаи застрахователите не включват заинтересованите производители и доставчици на услуги в договарянето и преразглеждането на стандартите. Тази липса на прозрачност вероятно е тясно свързана с последващото *de facto* изключване на някои производители от пазара.
29. В заключение не изглежда, че споразуменията за устройства за сигурност са специфични за застрахователния сектор. Освен това изглежда, че те пораждат опасения във връзка както с конкуренцията, така и с развитието на вътрешния пазар на ЕС. Поради това Комисията предпочита варианта за неподновяване на тази част от РГО. Все пак на застрахователите ще бъдат дадени насоки относно приложимостта или неприложимостта на член 81 от Договора към техните споразумения за устройства за сигурност, включени в главата относно общата стандартизация в насоките за хоризонтално сътрудничество¹⁶, които в момента се преразглеждат.

¹³ Дела С-415/93, *Bosman* [1995] Сб. I-4921, параграфи 83 и 84; и С-281/98, *Angonese* [2000] Сб. I-4139, параграф 32; Дело 36/74, *Walrave u Koch* [1974] Сб. 1405.

¹⁴ Дело С-309/99, *Wouters срещу Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten* [2002] Сб. I-1577; С-411/98; *Ferlini срещу CHL* [2000] Сб. I-8081, параграф 50.

¹⁵ Известие на Комисията от 6 януари 2001 г.: Насоки относно приложимостта на член 81 от Договора за ЕО по отношение на споразуменията за хоризонтално сътрудничество (ОВ С 3, 6.1.2001 г.); Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета относно ролята на европейската стандартизация в рамките на европейските политики и законодателство, 18.10.2004 г.

¹⁶ Известие на Комисията от 6 януари 2001 г.: Насоки относно приложимостта на член 81 от Договора за ЕО по отношение на споразуменията за хоризонтално сътрудничество (ОВ С 3, 6.1.2001 г.).

3. ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ

30. Анализът по-горе сочи, че не всички категории споразумения, които в момента са освободени от забрана съгласно РГО, са специфични за застрахователния сектор. Впечатлението е, че УЗ не са специфични, тъй като такива се договарят и в други сектори, в частност в банковия сектор, без да е необходим РГО. Също така е налице впечатление, че споразуменията за устройства за сигурност не са специфични за застрахователния сектор, тъй като попадат в общото поле на определяне на стандарти, ползващо се понастоящем с указания съгласно насоките за хоризонтално сътрудничество.
31. Що се отнася до споразуменията относно УЗ и устройствата за сигурност, няколко от участниците издигнаха тезата, че между застрахователите би имало много по-малко сътрудничество, ако РГО не бъде подновен, тъй като дружествата биха били по-малко склонни или не биха били склонни да поемат правните рискове да си сътрудничат без РГО. Аргументът е, че това ограничаване на сътрудничеството или липсата на сътрудничество от своя страна би се отразило неблагоприятно както на конкуренцията (по-малко навлизане на пазара), така и на потребителите (по-високи цени и по-ограничен избор). Ако сътрудничеството в освободените от забрана области е толкова важно за застрахователния сектор, Комисията очаква, че нуждата от сътрудничество ще надделее над нуждата от „защитена зона“ в рамките на РГО. Това например се случва на практика във връзка със споразуменията за уреждане на претенции и регистрите за утежнени рискове, по които застрахователите си сътрудничат, въпреки че тези две области не са предмет на групово освобождаване от забрана. В тази връзка, ако в случай на неподновяване на пазара има по-малко сътрудничество, това вероятно няма да е пряко следствие от неподновяването.
32. Следва да се отбележи, че правната сигурност, гарантирана от РГО, не е абсолютна и може да представлява „защитена зона“ (член 81, параграф 3) единствено ако условията на РГО са изпълнени. Впечатлението е, че много застрахователи разчитат на правната сигурност, произтичаща от самото съществуване на РГО, без да извършват необходимата внимателна правна оценка на съвместимостта с условията на РГО. Освен това много застрахователи погрешно считат, че са обхванати от РГО, подценяват оценката, изисквана съгласно РГО, и надценяват самооценката, която би била необходима в случай на неподновяване на РГО.
33. В случай, че РГО не бъде подновен във връзка с предложените две категории споразумения (условия на застраховане и устройства за сигурност), сключените споразумения, които преди това са попадали в обхвата на РГО, не стават непременно незаконни. Напротив, ще бъде изисквана правна оценка по член 81, параграф 1 и член 81, параграф 3, заедно с насоките за прилагане на член 81, параграф 3 и/или насоките за хоризонтално сътрудничество, а не по РГО, както е понастоящем в повечето сектори. Както Европейската комисия ще потвърди в съобщение, което ще бъде публикувано в случай на неподновяване на някое от сегашните освобождавания от забрана, повечето от критериите, използвани в настоящия РГО, ще продължат да бъдат полезни при прилагането на член 81, параграф 3. Накрая, положителните ефекти от такива споразумения, защитавани от участниците в допитването по време на прегледа, следва да

бъдат разглеждани в рамките на член 81, параграф 1 и, ако е необходимо, на член 81, параграф 3, за всеки случай поотделно.

34. На този етап виждането на Комисията е, че РГО следва да продължи да улеснява двете форми на сътрудничество, които изглеждат специфични за застрахователния сектор, а именно споразумения във връзка със съвместни изчисления, таблици и проучвания и пулове за съ(пре)застраховане. Комисията все още не е решила дали да измени структурата или дефиницията на настоящото освобождаване от забрана, и дали ако заключението е, че е необходимо подновяване, то следва да бъде пълно или частично. Това ще зависи от допълнителните данни, които Комисията може да получи, и от задълбочения и специфичен анализ на всички налични данни и информация. Що се отнася до второто, на този етап изглежда, че дори рискът от ограничаване на сътрудничеството в тези области да е малък, възможността това сътрудничество, насочено към насърчаване на конкуренцията, да намалее, следва да бъде избегнат.
35. На 2 юни 2009 г. ще се състои обществен форум, който ще даде възможност на Комисията да чуе окончателните виждания на представители на сектора и заинтересованите страни, преди да вземе решение дали да поднови части от РГО.